

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Quanta sit misericordia Dei, qui toties relapsis ignoscit? item ceremonias sacras non contemnendas, profanas vitandas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Cap. LX. Ethnicos, & tempore Iudicum, Israelitas bellis punitos. 67y
dem dicat, *Ite, & inuocate deos, quos elegistis, ipsi vos liberent, in tem-
pore angustiae?*

Sed neque sic desperandum. Nam his ipsis verbis auditis,
*dixerunt filij Israël ad Dominum: Peccauimus, redde tu nobis, quid-
quid tibi placet: tantum nunc libera nos. Qua dicentes omnia de fini-
bus suis alienorum deorum idola proiecerunt, & seruiuerunt Domino*
*Deo: qui doluit super miserijs eorum, & dedit illis Iephte, de mere-
trice quidem natum, sed virum fortissimum, qui vno impetu vi-
ginti ciuitates Ammonitarum occupauit, eorumque iugum excus-
sit, populo suo in libertatem vindicato. Sæpe peccauimus, sæpe
puniti sumus. Et quidem digni non sumus, quibus Dominus to-
ties relapsis ignoscat. Quia tamen misericordiae eius non est finis,
adhuc paratus est nobis veniam dare, si errorem nostrum tandem
agnoscamus, emendemus, & sacros Ecclesiae Catholicae ritus,
consuetudines, ac praecepta non contemnamus, profanas illas
aulicorum cerimonias pluris facientes. Deus bone, quanta cura
attenditur ad titulos ne quis omittatur, quando loquendum scri-
bendumue est ad magnates? qua sollicitudine praeparantur verba
ad salutationes? ad praecundi, aut priore loco sedendi honorem?
At ritus Ecclesiae, cerimoniaeque sacrae, paulatim haud aliter æ-
stimantur, quam res quaedam superstitiosae! Veteres Iudaei, qui
pene innumeras habebant cerimonias praescriptas, quam fuere ad
eas intenti, vt ne minimam quidem praeterirent? Quod cor-
tex arbori, folia fructibus, sal carnibus, hoc cerimoniae praestant
Catholicae religioni. Neque enim temere dixit S. Augustinus, ab-
que externis cerimonijs impossibile esse seruare religionem. Ce-
rimoniam enim, apud rudes, scripturae & picturae vice funguntur.
Ex cerimonijs baptismi, ante cuius susceptionem infantes exor-
tizantur & sufflantur, & iubentur per os gestantium diabolo &
pompis eius renuntiare, D. Augustinus ostendit, necessario con-
cedendum esse, dari aliquod peccatum originale. Si enim nulli
peccato obnoxij essent, cur insufflatione egerent? aut ad quid
diabolo renuntiarent, si is eis non dominaretur? Cerimonijs Ca-
tholici ab haereticis, & ab omnibus infidelibus discriminantur.
Sunt enim quaedam velut tesserae militares, aut signa, quibus ca-
stra à castris discernuntur. Qua de causa Ecclesia statim ab ini-*

I X.
Iudic. 10, 17.

S Augustin.
lib 19. contr.
Faust. c. 19.

Moseb. lib. 5.
hist. Eccl. c. 23.

Tertullian
lib. de coron.
militis.

tio, Sabbathum in diem Dominicum mutauit, vt à Iudæis discreparet; ac postea noluit Pascha 14. luna mensis primi celebrare, ne Iudaizare videretur, vt Eusebius testatur. Olim sanè sancti ritus Christianos tantum fecerunt, & adeò ab Ethnicorum cultibus abhorruerunt, vt quiduis potius pati tormentorum malle, quàm aut illos deserere, aut hos admittere. Apud Tertullianum, quidam Christianus miles, nullum non supplicij genus potius pati voluit, quàm corona laurea coronari, quòd tunc mos esset Christianis, laurea non coronari, ne idololatræ putarentur, qui ad honorem falsorum Numinum se se solebant laurea insignire. At nunc quàm plurimi, sicut quadam sæculi leuitate vestes, ita mutant & mores. Neque in habitu tantum, sed in incessu quoque, in victu, in potu, omnium gentium ritus imitantur. Ea verò quæ Ecclesiæ veræ sunt in vsu, tamquam futilia contemnunt. Quis aquæ benedictæ, quis agni cerei sacri, quis luminum piorum, quis palmæ vsus? Quàm rari cum exeunt domo, vel redeunt, cruce se consignant? quòd olim ad principium omnium negotiorum faciebant. Et hæc talia quidem priuatim. Publicè autem multò magis negliguntur, immo erubescuntur. Quàm pauci in templis pectus pulsant? quàm modicè genua curuant? quàm parè Deum adorant? vt iam templa non ad precandum, sed ad confabulandum facta videantur. An non dici potest, *Filij Israël dimiserunt Dominum, & non coluerunt eum?* An non merito *Dominus iratus erat talis in manus Philistinorum & Ammon?* Eamus ergo, & clamemus ad Dominum, dicamusque: *Peccauimus tibi.* Sed Israelitis similes sumus. Certamus cum Deo beneficiente malefaciendo.

X.
Iudic. 13. 4.

Iudic. 14. &
seqq.

6. Iepthæ defuncto, vix viginti quinque anni ierant, cum filij Israël ab hostibus erepti, iterum in antiquam siluam, & ad lucos redierunt: spretoque vero Deo, quem toties beneficium experti sunt, idolis, ob quæ in tot bella se sciebant incidisse, adhererunt. Ad vomitum regressi: iterum voluit Dominus flagellare. Annis itaque quadraginta à Philistinis afflicti sunt; donec iterum eos misericordiæ oculis respiciens per prodigiosas Samsonis vires corroborauit, ac Philistinos multis cladibus eneruauit; vt populus toties castigatus, quoties prauaricatus, iterum haberet tempus respirandi. Habuit autem à Deo, per Nazaraum, per fortissimum